

Nr 43.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående omprövning av vissa äldre pensioner.

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Lundqvist m. fl.* (I: 205) och den andra inom andra kammaren av fröken *Wetterström* och fru *Boman* (II: 261), hemställes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att i motionerna berörda problem — avseende grunderna för tillgodoräkning i pensionshänseende av tid före tillträdet av pensionsberättigande tjänst — göres till föremål för utredning och att de förslag vartill utredningen kan föranleda måtte föreläggas riksdagen snarast möjligt.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande yrkande får utskottet hänvisa till motionen II: 261.

Utskottet. I de föreliggande motionerna berörs frågan om grunderna för tillgodoräkning i pensionshänseende av tid före tillträdet av pensionsberättigande tjänst. Normalfallet avser tillgodoräkning av tid varunder tjänsteman innehaft extra anställning eller arvodesanställning. Enligt gällande praxis tillgodoräknas i allmänhet två tredjedelar av sådan tid, och beslut härom meddelas av Kungl. Maj:t med stöd av 15 § 3 mom. allmänna tjänstepensionsreglementet. Motionerna är närmast föranledda av att vissa pensionärer, för vilka nämnda tillgodoräkning tillämpats, framställt krav på justering av till dem utgående pensioner.

Utskottet vill framhålla att frågan om pensionernas gradering efter anställningstiden tillhör de spörsmål som innefattas i den genom 1951 års pensionsutredning pågående översynen av de statliga pensionsreglementena. Även om delade meningar kan råda om hållbarheten i och för sig av nuvarande reduktionspraxis, anser utskottet självfallet att ställning till i motionerna berörda problem icke bör tagas, förrän klarhet vunnits om de huvudgrunder i förevarande avseende som bör tillämpas i framtiden. Utskottet, som anser sig kunna förutsätta att vad i motionerna anförts blir föremål för övervägande vid pensionsutredningens arbete, finner sig icke kunna tillstyrka det gjorda yrkandet om särskild utredning i ämnet.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,
att motionerna I: 205 och II: 261 icke må föranleda nå-
gon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 mars 1954.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 40.